

РЕШЕНИЕ

№ 412

гр. С., 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, IV ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори юни
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Р. Славчева

при участието на секретаря Даниела Бл. Ангелова
като разгледа докладваното от Ирина Р. Славчева Гражданско дело №
20231800100014 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от В. И. С. от с. А. чрез адв. М. от САК,
срещу В. Т. С., Л. М. Ш. и М. П. Ш., с която са предявени иски с правно
основание чл. 62, ал. 5 от СК за признаване за установено, че детето Л. Ш. не
е заченато и не произхожда от ответника М. Ш., както и за признаване за
установено, че същото е заченато и произхожда от ищеца по делото.

В исковата молба се твърди, че ищецът и ответницата В. С. сключили
граждански брак на 20.05.2021 год., но живеят на съпружески начала от 2020
год. С решение № 20009023 по гр.д. № 32621/2020 год. по описа на СРС,
влязло в сила на 12.01.2021 год., бил прекратен сключения между
ответниците В. С. и М. Ш. граждански брак. Тъй като детето Л. е родено на
***** год., т.е. преди изтичане на 300 дни от прекратяването на брака, в
акта за раждане като баща на детето е записан ответникът. Сочи, че детето е
заченато и произхожда от ищеца по делото, а ответникът М. Ш. не е негов
биологичен баща.

В срока за отговор на исковата молба е постъпил отговор от
ответницата Л. Ш. чрез особения представител адв. Т.. Счита, че исковата
молба не е подадена в законоустановения едногодишен срок по чл. 62, ал. 5 от

СК, поР. което е недопустима.

В писмения отговор на исковата молба ответницата В. С. не оспорва предявения иск и моли същия да бъде уважен. Предявява насрещен иск с правно основание чл. 69 от СК за признаване за установено, че Л. Ш. не е зачената и не произхожда от М. Ш., както и че неин биологичен баща е ищецът В. С..

В писмения отговор на исковата молба ответникът М. Ш. не оспорва предявения иск. Твърди, че не е биологичен баща на детето Л., като никога не се е грижил за него и то не го познава. Разбрал непосредствено преди образуването на настоящото дело, че в акта за раждане на детето е записан като негов биологичен баща. Предявява насрещен иск за признаване за установено, че Л. Ш. не е зачената и не произхожда от него, както и за признаване за установено, че неин биологичен баща е първоначалният ищец В. С..

С оглед на изложеното съдът приема, че първоначалните искове са с правно основание чл. 62, ал. 5 от СК, а насрещните искове са по чл. 69 от СК.

В о.с.з. на 22.06.2023 год. особеният представител на ответницата Л. Ш. адв. Т. изразява становище за основателност на предявените искове.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С решение от 12.01.2021 год. по гр.д. № 32621/2020 год. на СРС е прекратен чрез развод сключения граждански брак между М. П. Ш. и В. Т. Ш., като е утвърдено постигнатото между страните споразумение и упражняването на родителските права по отношение на малолетните деца на страните К. и Н. е предоставено на майката, която след прекратяването на брака е с фамилно име В.. Решението е влязло в сила на 12.01.2021 год.

Видно от удостоверение за раждане № 5457210080/23.02.2021 год. на СО-район „О.К.“, детето Л. М. Ш. е родено на ***** год. от майка В. Т. Ш., като в акта за раждане като негов баща е записан М. П. Ш..

Според удостоверение № 4121213189/20.05.2021 год. на СО – район „К.С.“ В. И. С. и В. Т. В. са сключили граждански брак на 20.05.2021 год., като след сключването на брака жената е с фамилно име С..

Съгласно заключението на приетата ДНК експертиза на в.л. Ш. вероятността В. И. С. да е биологичен баща на детето Л. М. Ш., при майка В. Т. С., е 99%.

Според приетия социален доклад от 07.06.2023 год. на ДСП „С.“ ищецът и ответницата В. С. съжителстват на съпружески начала от 2020 год., като на 20.05.2021 год. са сключили граждански брак. От раждането си детето е отглеждано в семейна среда от майката и настоящия ѝ съпруг В. С.. Ответникът М. Ш. никога не е участвал в грижите за детето и не е поддържал никакви контакти с него. Детето е на 2 години, в добро здравословно състояние, като са му направени всички задължителни прегледи и имунизации. Семейството живее в с. А. с двете по-големи деца на ответницата от предходния брак. Взаимоотношенията в семейството са спокойни и хармонични. В интерес на малолетното дете Л. е да бъде установен биологичния му произход.

Според показанията на свидетелката С. – съпруга на брата на В. С., ищецът и ответницата имат общо дете Л., която възприема В. С. като свой баща. Родителите се грижат съвместно за детето в с. А..

Видно от обясненията на ответницата по реда на чл. 176 от ГПК ищецът В. С. разбрал през м. ноември 2022 год., че в акта за раждане на детето Л. като негов баща е записан първият съпруг на В. С. – М. Ш..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявени са субективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 62, ал. 5 и чл. 69 от СК.

Исковете са допустими, тъй като са предявени от процесуално легитимирани лица и в законоустановените срокове.

По тези искове в тежест на ищеца е да обори презумпцията за бащинство по чл. 61, ал. 1 от СК, доколкото, въз основа на нея ответникът М. Ш. е бил вписан в акта за раждане на детето Л. като негов баща.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза и показанията на разпитаната по делото свидетелка се установи, че детето Л. е заченато през времетраенето на брака между В. С. и М. Ш., но след фактическата им раздяла, когато същите не са поддържали каквито и да било отношения. С

оглед това съдът намира, че в случая е оборена презумпцията за бащинство по чл. 61, ал. 1 от СК. По делото се установи, че детето не е заченато и не произхожда от ответника М. Ш., който не е негов биологичен баща. През вероятния период на зачеване на детето ответницата е живяла на съпружески начала с ищеца В. С. и не е поддържала отношения с ответника. Съгласно заключението на приетата ДНК експертиза на в.л. Ш. вероятността В. С. да е биологичен баща на детето Л. Ш., при майка В. С. е 99%.

По изложените съображения съдът намира, че исковете са основателни и следва да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответниците, че детето Л. Ш. не е заченато и не произхожда от М. Ш., а негов биологичен баща е В. С..

На основание чл. 73 - 75 от ЗГР, след влизане на настоящото решение в сила, препис от същото следва да се изпрати на СО-район „О.К.“ за вписване на така постановената промяна в акта за раждане на детето Л. Ш..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. И. С. с ЕГН: ***** от с. А., община С., В. Т. С. с ЕГН: ***** от с. А. и М. П. Ш. с ЕГН ***** от гр. С., че детето Л. М. Ш. с ЕГН: *****, родена на ***** год. от майка В. Т. Ш. /след сключването на брака – С./ и баща М. П. Ш., за което е съставен акт за раждане № 0080/23.02.2021 год. от С. община – район „О.К.“ не е заченато и не произхожда от М. П. Ш. с ЕГН: *****.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. И. С. с ЕГН: ***** от с. А., община С., В. Т. С. с ЕГН: ***** от с. А. и М. П. Ш. с ЕГН ***** от гр. С., че детето Л. М. Ш. с ЕГН: *****, родена на ***** год. от майка В. Т. Ш. /след сключването на брака – С./ и баща М. П. Ш., за което е съставен акт за раждане № 0080/23.02.2021 год. от С. община – район „О.К.“, е заченато и произхожда от В. И. С. с ЕГН: *****.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 16, ал. 3 ЗГР имената на детето Л. М. Ш.,

чийто произход е установен с настоящото съдебно решение, както следва: Л. В.ОВА С..

ПОСТАНОВЯВА след влизане в сила на настоящото решение препис от същото да се изпрати на длъжностното лице по гражданско състояние в С. община – район „О.К.“ за отразяване на промяната в акт за раждане № 0080/23.02.2021 год. на детето Л. М. Ш. с ЕГН: ***** по реда на чл. 73 и сл. от ЗГР, като вписаният баща М. П. Ш. с ЕГН ***** бъде заличен и като баща на детето да бъде вписан В. И. С. с ЕГН: ***** от с. А., община С., както и да се впише промяна в бащиното и фамилното име на детето, както следва: от Л. М. Ш. на Л. В.ОВА С..

Решението може да се обжалва пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____